

Plaça Milcentenari: convent, caserna i alberg

PATRIMONI. La plaça del Milcentenari, la de l'alberg o, simplement, la Caserna són dels espais més simbòlics de la Manresa medieval. De nou, parlem d'un element patrimonial antic recuperat només en part respecte de l'obra original. En aquest cas, no per la necessària reutilització d'edificis al llarg del temps, sinó per la seva destrucció programada en un període convuls com la revolució paral·lela a la Guerra Civil.

L'antic convent del Carme era un edifici gòtic del segle XIV que es va ampliar el segle XVIII en estil neoclàssic i que en els dos extrems del segle XX s'ha reformat i adequat a nous usos, primer per a caserna militar i el 1990 com a alberg, sota la responsabilitat de l'arquitecte Antoni Baraut. El 1937 es va destruir l'església gòtica on hauria arribat la *misteriosa llum*. Està situat dalt del turó del Puigcardener, a tocar de la muralla nord del recinte medieval. L'edifici estava format per dos cossos en forma de L que, amb l'església del Carme, constituïen un pati en forma d'U obert cap a la muralla del Carme. Originàriament era de planta baixa i un pis i se n'hi ha afegit un altre més tard. La façana era de pedra arrebossada sense cap ornamentació i amb finestres amb ritme simple. La resta més visible són les arcades de l'antic claustre, de mig punt, recolzades sobre pilastres de secció quadrada i amb capitell motllurat neoclàssic de la planta baixa. La construcció de l'alberg ha partit de l'estructura de l'antic edifici. S'han restaurat les arcades de l'antic claustre i una de les ales de l'edifici on hi havia els dormitoris, primer les cel·les del convent i posteriorment les estances dels soldats. Les parets mestres d'aquesta dependència, que pertanyen a la construcció primitiva, també aguanten l'obra actual. També s'ha restaurat la torre mirador on hi ha l'antiga escala principal. Dels tres nivells de l'edifici, la planta baixa està obrada amb els carreus regulars originals.

La plaça, a punt per a les activitats a l'última Fira de l'Aixada Foto: Francesc Rubí

La història del convent comença el 1308, quan el Consell de la ciutat va autoritzar els Carmelites a fundar un convent i una església, que es van construir al llarg del segle XIV. Al segle XVIII es va substituir el claustre gòtic del convent per un de classicista de menys qualitat, que es manté en part. El 1835 es va abandonar el convent a causa de la desamortització i poc més tard es va convertir en caserna. Després d'uns anys d'abandonament, des que l'exèrcit va marxar de Manresa, el 1990 es va convertir en alberg. El convent del Carme està protegit de manera parcial pel catàleg de patrimoni de Manresa per la seva importància històrica com a element rellevant de la ciutat, tot i el relatiu poc interès de les seves restes arquitectòniques antigues.